

en demokratisk forsamling, med en grundlov, med en konstitution ligesom den, man har i USA.

Se, det er et føderalistisk synspunkt, som jeg kan anerkende, som jeg synes det er berettiget og i orden at have, som man kan stå inde for, et synspunkt, som ganske vist efter min opfattelse ikke vil kunne realiseres i denne verden – måske i en anden og bedre verden, men desværre ikke i denne verden – men et synspunkt af idealistisk art, som fortjener al mulig respekt i modsætning til alle disse bortforklaringer, fortællelser, underlige overdrivelser, som regeringen kommer med.

Jeg synes, det var befriende at høre hr. Jacob Haugaards indlæg, en ren melding.

Steen Gade (SF):

Da jeg sad dernede og hørte på hr. Kristian Thulesen Dahl, opdagede jeg da i hvert fald, at Folketinget op til folkeafstemningen har fået en cocktailblander af værste slags. Hvad var det, der blev introduceret? Det var et forsøg på at bilde befolkningen ind, at det, man skal stemme om den 28. maj næste år, er, at grænsekontrollen forsvinder, og når grænsekontrollen forsvinder, kommer der en masse indvandrere ind i dette land. Altså handler det også om de fremmede, og det hele står i Amsterdamtraktaten.

Hr. Kristian Thulesen Dahl bør gå herop og sige, at sådan hænger det ikke sammen; alt andet er jo urimeligt, hvis man vil tages alvorligt herinde. Nu er det måske ikke Dansk Folkepartis ønske at blive taget alvorligt herinde, men når jeg starter med at tage fat på det her, selv om det overhovedet ikke er det, jeg egentlig har taget ordet for, så er det, fordi jeg synes, dette er en appel til først og fremmest den indre svinehund – o.k., det kender vi fra Dansk Folkeparti – men jo også er løgn og bedrag.

Jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Er det ikke sådan, at Amsterdamtraktaten ikke ændrer Danmarks forhold til Schengen? Selvfølgelig har det noget med hinanden at gøre, det ved enhver, der har læst i Traktaten, men det er ikke det, vi snakker om. Ændrer det Danmarks forhold? Ja eller nej? Man kan kun svare, at det ikke ændrer Danmarks forhold.

Så til mit ærinde: Et mindretal i SF's folketingsgruppe finder det politisk afgørende, at Danmark siger ja til forhandlingsresultatet i Amsterdam. Derfor vil vi stemme ja til det forslag, der ligger her, og vi vil også opfordre

befolkningen til at sige ja ved den kommende folkeafstemning.

Vigtige grunde for vort ja er, at Amsterdamtraktaten på en række områder er bedre end Maastricht, at forbeholdene er fastholdt, samt at vi ikke vil løbe risikoen for et nej af hensyn til den afgørende åbning af EU over for Østeuropa.

Forbeholdene er nu skrevet ind i Traktaten i protokolform med en formulering, der oven i købet er klarere end Edinburghteksten. Det sidste gælder især tydeligt på forsvarsrådet. Det har været et ufravigeligt krav fra SF at fastholde forbeholdene, og det er blevet opfyldt efter vores opfattelse.

Amsterdamtraktaten giver ikke kæmpestore ændringer, men en række mindre forbedringer. Det betyder for os et bedre grundlag at kæmpe videre på i de kommende år, når det gælder de nødvendige afgørende ændringer på miljøområdet, åbenhed, offentlighed og mere demokrati. De nationale parlamenter er nu givet en rolle, der skal udvikles i de kommende år, igen et område, hvor vi kan gå ind og udvikle politiken. Nærhedsbestemmelserne fra Birmingham og Edinburgh er nu direkte i Traktaten. Der er lidt mere åbenhed og offentlighedsbestemmelser, der er paragraffer, der kan bruges i kampen mod arbejdsløshed, og der er en bedre forbrugerpolitik.

Alt sammen et bedre grundlag at kæmpe videre på end det, vi har i dag. Det vil sige, at kampen for et bedre samfund i Danmark og i EU står stærkere ved et ja end ved et nej. Det er ikke den store revolution, men lidt og alt sammen SF-krav i forhandlingerne.

Lidt er meget, når kampen handler om at kunne komme til at hamle op med noget så stort som kapitalens internationalisering og de alt for mange friheder til kortsigtet grådighedstænkning, der er givet i det indre marked. Derfor skal de næste års politiske debat efter vores opfattelse også handle om, at der er brug for mere politisk samarbejde i hele verden og også i Europa – ikke mindre.

Forsvaret for den danske velfærdsstat foregår i dag ikke kun i Danmark, den foregår også i Prag, i Milano og i Brædstrup. Kort sagt: Vi skal alle vænne os til, at der foregår en politisk debat og en kamp på den europæiske scene akkurat på samme måde, som den foregår på den nationale scene og i denne sal.

Det vil blive synligt, at der i europæisk politik er et højre og et venstre, en sort uansvarlig